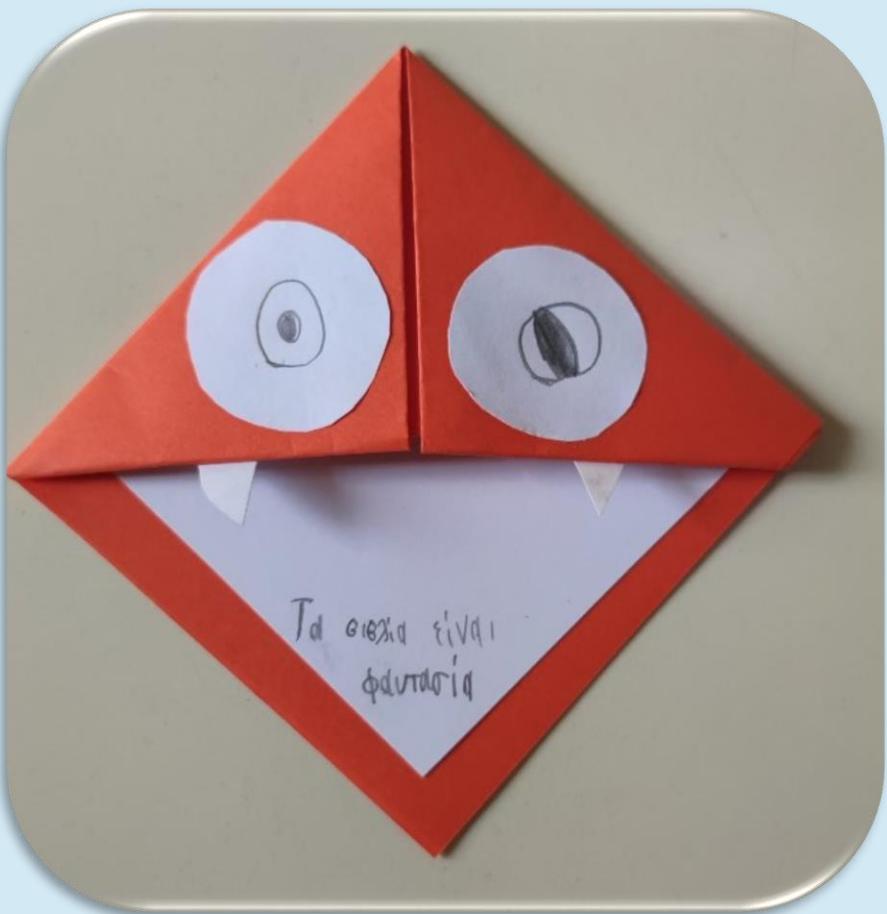

Κατασκευή σελιδοβούρτσα από τη Δ'2

Τα οικια είναι
φαντασία

Τα βιβλια είναι με
PANTASIA
MAS

Ta biblia
Eivai

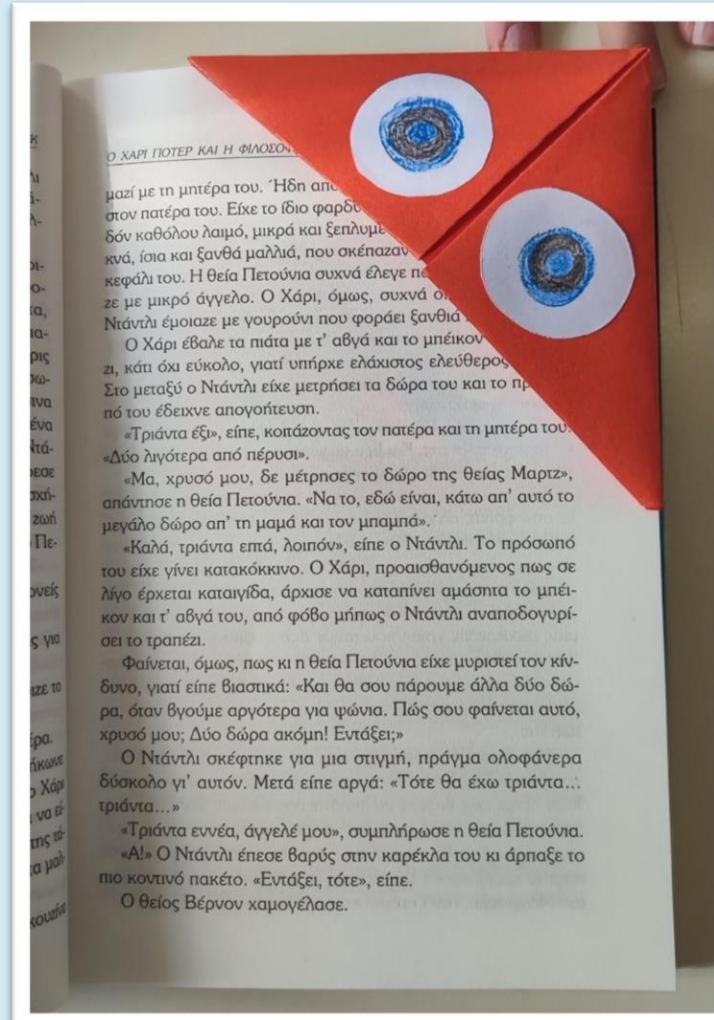
... το οξυγόνο του μυαλού!

Οι δημιουργίες μας είναι έτοιμες!

Ο σελιδοδείχτης στην πράξη φαίνεται έτσι ... !

Ο ΧΑΡΙ ΠΤΟΥΡ ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΣΟΦΗ

μαζί με τη μπέρα του. Ήδη από την παιδική ηλικία του ήταν στον πατέρα του. Είχε το ίδιο φαρδύ πρόσωπο, την ίδια φυσική, την ίδια καθολή λαιμό, μικρά και ξεπλυμένα ακατέργαστα χειράκια, ίσια και ξανθά μαλλιά, που σκέπαζαν την πλάτη του, την πίσω γενικά, ίσια και ξανθά μαλλιά, που σκέπαζαν την πλάτη του. Η θεία Πετούνια συχνά έλεγε πως ο Χάρι είχε την ίδια φυσική με τη μπέρα του.

Ο Χάρι έβαλε τα πιάτα με τ' αβγά και το μπέικον στην τραπέζα, κάτι όχι εύκολο, γιατί υπήρχε ελάχιστος ελεύθερος χώρος στην κουζίνα. Στο μεταξύ ο Ντάντλι είχε μετρήσει τα δώρα του και το πρώτο του έδειχνε απογοήτευσην.

«Τριάντα έξι», είπε, κοπάζοντας τον πατέρα και τη μπέρα του. «Δύο λιγότερα από πέρυσι!»

«Μα, χρυσό μου, δε μέτρησες το δώρο της θείας Μαρτζ», απάντησε η θεία Πετούνια. «Να το, εδώ είναι, κάτω απ' αυτό το μεγάλο δόρο απ' τη μαμά και τον μπαμπά!»

«Καλά, τριάντα επτά, λοιπόν», είπε ο Ντάντλι. Το πρόσωπό του είχε γίνει κατακόκκινο. Ο Χάρι, προαισθανόμενος πως σε λίγο έρχεται καταγγίδα, άρχισε να καταπίνει αμάστητα το μπέικον και τ' αβγά του, από φόρο μπίως ο Ντάντλι αναποδογυρίσει το τραπέζι.

Φαίνεται, όμως, πως κι η θεία Πετούνια είχε μυριστεί τον κίνδυνο, γιατί είπε βιαστικά: «Και θα σου πάρουμε άλλα δύο δώρα, όταν βγούμε αργότερα για ψώνια. Πώς σου φαίνεται αυτό, χρυσό μου; Δύο δώρα ακόμη! Εντάξει!»

Ο Ντάντλι σκέφτηκε για μια στιγμή, πράγμα ολοφάνερα δύσκολο γι' αυτόν. Μετά είπε αργά: «Τότε θα έκω τριάντα... τριάντα...»

«Τριάντα εννέα, άγγελέ μου», συμπλήρωσε η θεία Πετούνια.

«Α!» Ο Ντάντλι έπεσε βαρύς στην καρέκλα του κι άρπαξε το πο κουτινό πακέτο. «Εντάξει, τότε», είπε.

Ο θείος Βέρνον χαμογέλασε.

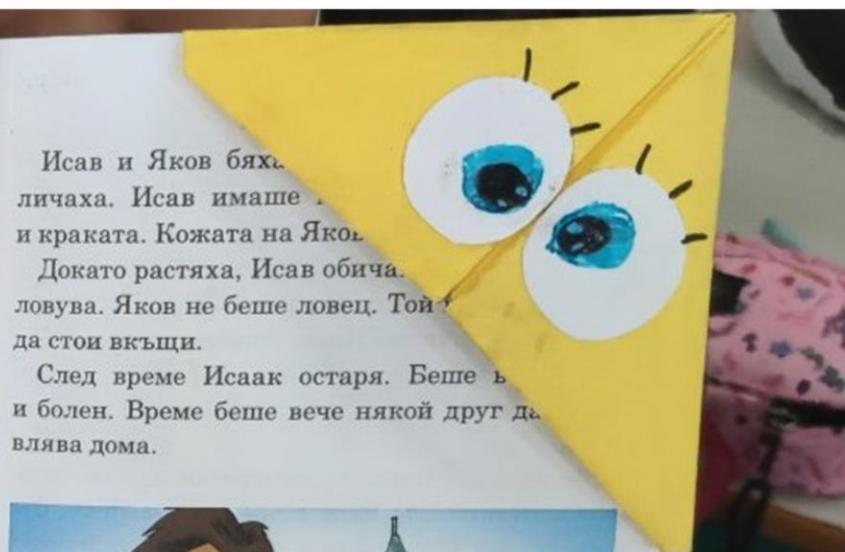
... καὶ κάπως ἔτσι!

Измамва баща си

а Ревека, Исаак я обикна. Служил чудесна съпруга!

Исаак и Ревека им се родиха два бебе. По-големият се назваше Исаак, а по-малкият се назваше Яков.

Исав и Яков бяха
личаха. Исав имаше

и краката на Яков.

Докато растяха, Исав обича

ловува. Яков не беше ловец. Той

да стои вкъщи.

След време Исаак остаря. Беше в
и болен. Време беше вече някой друг да

влява дома.

